

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านสำหรับวิชาพลศึกษา

The Concept of Flipped Classroom in Physical Education

ณัฐวรรณ สติราวัฒน์¹

อำนวยการ สอิ่งทอง²

จุฑามาศ บัตรเจริญ³

สมบัติ อ่อนศิริ⁴

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เริ่มต้นประมาณ ปี ค.ศ. 2007 จากแนวคิดของ Jonathan Bergmann และ Aaron Sams ครูสอนวิชาเคมี มีแนวคิดหลัก คือ เปลี่ยนกิจกรรมที่ครูบรรยายในชั้นเรียนให้นักเรียนไปเรียนนอกห้องเรียนหรือที่บ้านผ่านวิดีโอและสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ ส่วนเวลาที่เรียนในชั้นเรียนนักเรียนจะมีเวลาในการลงมือปฏิบัติ ทำการทดลอง ต่าง ๆ รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างเพื่อนและครูเพิ่มมากขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ รวมทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และเข้าใจจนกว่าจะเข้าใจ แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านสามารถนำมาใช้ในวิชาพลศึกษาได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้การลงมือปฏิบัติจริง และมีเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยตนเองในช่วงเรียนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับการสอนแบบเดิม สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาที่ถูกต้อง และครูสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน ที่คอยอำนวยความสะดวกช่วยเหลือให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูพลศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันโดยพยายามใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เข้ามาช่วยเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และยกระดับวิชาชีพพลศึกษาให้มีความก้าวหน้าและเข้มแข็งและนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สมบูรณ์ในทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของปรัชญาวิชาพลศึกษาต่อไป

Abstract

Flipped classroom started around A.D.2007 by Jonathan Bergmann and Aaron Sams, chemistry teachers. The concept is turning the classroom lecture to classroom activities. The lecture should be done outside the classroom or through video and

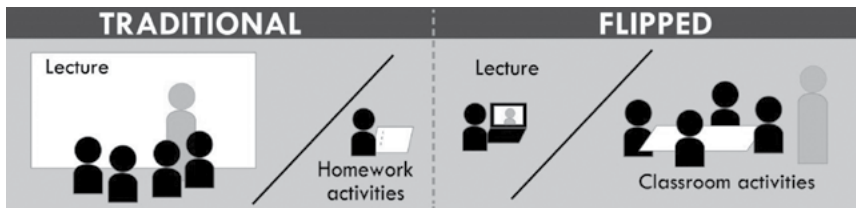
^{1,2}อาจารย์,สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม Email:nattawat1051@gmail.com

^{3,4}ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Email: fedujmb@ku.ac.th

online media. By doing this way, students will have more chance to participate and interact with their teacher and friends. Flipped classroom is suitable for the learning in 21st century as it encourages teachers and students to develop their IT skills for the learning benefits. It also increases learning opportunities for students to learn and study anytime and anywhere they want. The online lecture can be repeated until students understand the lesson. The concept of flipped classroom can be applied to use in the Physical Education class. As the flipped classroom focuses on practicing, students will have more times to practice by themselves than the traditional classroom. That should be the target for the perfect Physical education class. The teacher can only act as a coach to facilitate students to practice correctly. Therefore the Physical Education teachers must adjust themselves to catch up with the world's today situation by incorporating IT and social media to the classroom. This can produce not only high capacity of teachers and students, but also high standard of Physical Education class according to its philosophy.

ความหมายและความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ โดยมีแนวคิดหลักคือให้นักเรียน “เรียนที่บ้าน-ทำการบ้านที่โรงเรียน” เป็นการนำสิ่งที่เดิมที่เคยทำในชั้นเรียนไปทำที่บ้าน และนำสิ่งที่เคยถูกมอบหมายให้ทำที่บ้านมาทำในชั้นเรียนแทน หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เปลี่ยนช่วงเวลาของการสอนเนื้อหาที่ครูผู้สอนใช้ในการบรรยาย เป็นช่วงเวลาที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ กระบวนการคิด ให้มากขึ้นขณะอยู่ในชั้นเรียน ส่วนการสอนเนื้อหาส่วนนั้นจะใช้เวลาออกชั้นเรียนที่เป็นเวลาว่างของนักเรียน อาจเป็นช่วงหลังเลิกเรียน หรืออยู่ที่บ้าน โดยเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ เช่น วิดีทัศน์ วิดีทัศน์ออนไลน์ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น (รุ่งนภา นุตราวาศ, 2557; กิตติชัย สุธาสีโนบล, 2558; สุพัตรา อุดมั่ง, 2558; Bergmann & Sams, 2012; Bishop & Verleger, 2013)

ภาพที่ 1 ห้องเรียนกลับด้าน
ที่มา: University of Washington (2017)

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เริ่มต้นประมาณปี ค.ศ. 2007 จากแนวคิดของ โจนธาน เบิร์กแมน และอาร์ลอน แซมส์ ครูสอนวิชาเคมีโรงเรียน รัฐโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา จากการพยายามที่จะหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีความจำเป็นต้องขาดเรียน เพื่อไปเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นหรือการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ จนเป็นสาเหตุให้นักเรียนเหล่านั้นเรียนไม่ทันเพื่อน ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เขาได้เริ่มทำการบันทึกเทปวีดิทัศน์ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะทำการสอนเพื่อให้นักเรียนนำไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองที่บ้าน แล้วให้นักเรียนนำเอาผลการศึกษา และสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองนำกลับมาสู่กระบวนการอภิปรายสืบค้นเพื่อหาบทสรุปของคำตอบในชั้นเรียนอีกครั้งหนึ่ง โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดประสบการณ์ทางการเรียนต่างๆ ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ที่ควรรู้และต้องการที่จะรู้ได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งวิธีการเรียนแบบนี้เป็นการเรียนแบบกลับด้านแนวคิดจากการเรียนรู้แบบเดิมที่นักเรียนต้องเรียนเนื้อหาที่โรงเรียน แล้วนำงานต่างๆ ที่ครูได้กำหนดไว้กลับไปทำต่อที่บ้าน ผลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบกลับด้านทำให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจได้มากขึ้น มีทักษะในการควบคุมตนเองในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น และนำไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นด้วย ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้ภายหลังได้พัฒนาและขยายขอบข่ายไปกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับใช้กับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) หลากหลายประเภทที่มีศักยภาพค่อนข้างสูงในปัจจุบัน (กิตติชัย สุธาสิโนบล, 2558)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่ทำการเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องแบบเดิมที่นักเรียนเคยทำในห้องเรียนคือการฟังบรรยายเนื้อหาจากครูเป็นหลัก เปลี่ยนเป็นการเรียนรู้เนื้อหาด้วยตนเองโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามาช่วยในการเรียนรู้เนื้อหาที่ครูสอนนอกห้องเรียนหรือที่บ้าน และเมื่อถึงชั่วโมงเรียนจะเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการทำการบ้าน ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันระหว่างนักเรียนด้วยกันรวมทั้งครู ในประเด็นต่างๆ ที่นักเรียนมีความสนใจ โดยครูจะทำหน้าที่เป็นผู้คอยช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกนักเรียน เพื่อให้นักเรียนทุกคนเกิดการพัฒนาทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพ และตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช, 2556; สุพัตรา อุตมั่ง, 2558; สุดเฉลิม ศัสตราฤกษ์, 2560; Bergmann & Sams, 2012) เป็นการส่งเสริมให้ครูผู้สอน และนักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ (กวีภัทร ฉาวชวานา และปรกรณ์ ประจันบาน, 2559) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถก้าวทันกับความท้าทายใหม่ในกระแสโลกาภิวัตน์รอบใหม่ของโลก คือ การก้าวเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (Internet of things) ซึ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ มีโปรแกรมใช้ร่วมกับคอมพิวเตอร์ รวมถึงโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมนุษย์สามารถพกพาติดตัวไปด้วยตลอดเวลา ทำให้สามารถเข้าถึงความรู้ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

นอกจากนั้นการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของนักเรียนหรือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-center) คือ มุ่งเน้นให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ที่เคยรอรับความรู้จากการถ่ายทอดของครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว มาเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ที่ครูได้จัดเตรียมไว้ให้ในเวลาว่างนอกชั้นเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และสามารถเรียนรู้ซ้ำได้จนกว่าจะเข้าใจ (สุพัตรา อุตมั่ง, 2558; Bergmann & Sams, 2012; Gilboy, Heinerichs, & Pazzaglia, 2015)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านจึงเป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทในชั้นเรียนจากการที่ครูมีความสำคัญที่สุดมาเป็นการให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง สุพัตรา อุตมั่ง (2558) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดเวลา โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก
2. ช่วยให้นักเรียนที่มีกิจกรรมมากสามารถเรียนล่วงหน้า หรือเรียนตามได้ง่ายขึ้น และยังช่วยให้นักเรียนรู้จักบริหารเวลาของตนให้เหมาะสมอีกด้วย
3. ทำให้ครูเข้าใจความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนว่าช้าหรือเร็วและให้คำแนะนำในการเรียนหรือเนื้อหาวิชาได้อย่างเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถศึกษาจากสื่อการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตน จะศึกษาสื่อที่รอบรู้ก็ได้จนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาบทเรียนนั้น
5. ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน และนักเรียนกับครูจากการทำกิจกรรมภายในชั้นเรียน ที่เป็นกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนได้เรียนรู้และช่วยกันทำงานจนประสบผลสำเร็จ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
6. ทำให้ครูรู้จักนักเรียนของตนดีขึ้นจากการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เพราะครูต้องสังเกต

พฤติกรรมการเรียนรู้ ให้คำแนะนำ สร้างแรงบันดาลใจ ให้กำลังใจ รับฟัง และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้ครูเห็นความแตกต่างของนักเรียนในชั้นเรียน เห็นจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน

7. ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนเปลี่ยนไป พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บางอย่างของนักเรียนหายไป เช่น การเล่นโทรศัพท์ในเวลาเรียน การนอนหลับในชั้นเรียน เนื่องจากในห้องเรียนกลับด้านนักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ไม่ใช่รับการถ่ายทอดแบบเดิม

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการเรียนรู้แบบกลับด้านห้องเรียนนั้นมีความแตกต่างกับการจัดการเรียนรู้แบบเดิม ซึ่งสามารถสรุปและเปรียบเทียบความแตกต่างในประเด็นต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ดังที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมและแบบห้องเรียนกลับด้าน

ประเด็น	การจัดการเรียนรู้แบบเดิม	การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน
จุดเน้น	ครูสำคัญที่สุด	การเรียนรู้ของนักเรียนสำคัญที่สุด
บทบาทของครู	เป็นผู้คอยถ่ายทอดความรู้	เป็นผู้คอยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน
บทบาทของนักเรียน	เป็นผู้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูเพียงอย่างเดียว	เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อต่างๆ และโดยการลงมือปฏิบัติจริง
กิจกรรมในชั้นเรียน	นักเรียนนั่งฟังบรรยายเนื้อหา และทำการจดบันทึก	นักเรียนลงมือปฏิบัติ ทำการทดลอง แก้ปัญหา ร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุป
บรรยากาศในชั้นเรียน	เงียบ ไม่วุ่นวาย	มีเสียงพูดคุยปรึกษาหารือ มีการเคลื่อนที่ เคลื่อนไหวตลอดเวลา
จัดรูปแบบของห้องเรียน	เป็นระเบียบเรียบร้อย เนื่องจากไม่ต้องเคลื่อนที่มาก	ไม่ค่อยเป็นระเบียบเรียบร้อย เนื่องจากต้องมีการเคลื่อนที่ และมีอุปกรณ์เพิ่มเติม
สื่อการเรียนรู้	ใช้หนังสือ และกระดานดำ หรือสไลด์เป็นหลัก	เทคโนโลยีสารสนเทศ วิดีทัศน์ และสื่ออื่นๆ ที่มีความหลากหลาย

การประเมินการเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

การประเมินการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นการตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของนักเรียนว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ครูวางแผนในการจัดการเรียนรู้จะต้องกำหนดการประเมินการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ไปพร้อมกัน สำหรับแนวทางในการประเมินการเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (รุ่งนภา นุตราวาศ, 2557; กิตติชัย สุราลีโนบล, 2558; Mitchell & Walton-Fisette, 2016) มีดังต่อไปนี้

1. ประเมินการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย นักเรียนสามารถแสดงร่องรอยหลักฐานที่แสดงถึงการเรียนรู้ได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นผลจากการทดสอบ ชิ้นงาน การเขียน การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น ฯลฯ เพื่อรับการประเมินและพิสูจน์ให้ครูเห็นว่าเขาได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว และต้องแสดงให้เห็นถึงการใช้ทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียน รวมทั้งทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21

2. สามารถทำการวัดและประเมินผลซ้ำได้ นักเรียนบางคนอาจจะไม่ผ่านเกณฑ์ในการทดสอบหรือประเมินในครั้งแรก ดังนั้นอาจจะต้องจัดสอบหรือประเมินผลหลายครั้งสำหรับนักเรียนที่ยังไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือแม้บางคนที่ผ่านมาเกณฑ์การประเมินแล้ว แต่ยังไม่พอใจในผลงานของตนเองก็สามารถเข้ารับการประเมินซ้ำได้ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

3. ใช้เทคโนโลยีช่วยในการประเมินการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับโลกในยุคปัจจุบันการประเมินการเรียนรู้ ควรนำเทคโนโลยีมาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ต้องดำเนินการหลายครั้ง ในระยะเวลาที่แตกต่างกัน จึงอาจจำเป็นต้องทำแบบทดสอบหลายชุดการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกข้อสอบและตรวจให้คะแนนจะช่วยลดภาระงานของครูเป็นอย่างมาก หรือนำมาช่วยในการติดตามตรวจสอบพฤติกรรมกาปฏิบัติกรรมทางกายของนักเรียนสามารถใช้แอปพลิเคชันที่มีอยู่ในโทรศัพท์มือถือได้ นอกจากนั้นยังช่วยให้การที่นักเรียนสามารถรับทราบผลการประเมินได้อย่างรวดเร็วทันการณึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านตามศักยภาพนักเรียน

4. ใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หลังจากการประเมินการเรียนรู้แต่ละครั้ง จะทำให้ทราบว่านักเรียนมีผลการประเมินบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ครูสามารถช่วยนักเรียนวางแผนการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ลำดับต่อไป และสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถบรรลุตามจุดประสงค์ ครูก็จะพิจารณาว่ามีสิ่งใดที่เขาต้องได้รับการพัฒนาและวางแผนซ่อมเสริมให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพของตนเอง

สรุปได้ว่า การประเมินการเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย นักเรียนสามารถแสดงหลักฐานของการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบ เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถใช้ทักษะการคิดขั้นสูง รวมทั้งทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้ เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยเทคโนโลยีเข้ามา

ช่วยในการประเมินเพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็วเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข และการประเมินการเรียนรู้ควรประเมินซ้ำได้หลายครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีข้อดีหลายประการ (รุ่งภา นุตราชวงศ์, 2557; กิตติชัย สุธาสิโนบล, 2558) ได้แก่

1. เหมาะสำหรับนักเรียนยุคปัจจุบัน นักเรียนในยุคนี้เติบโตขึ้นมาพร้อมกับอินเทอร์เน็ต และแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มากมาย จึงมีความคุ้นชิน และมีทักษะในการใช้สื่อเหล่านี้เป็นอย่างดี ดังนั้นการนำสื่อเหล่านี้มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการดูวิดีโอที่ค้น ตั้งประเด็นคำถาม และร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมาย ครูเพียงแต่คอยแนะนำช่วยเหลือนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) วิธีการเรียนแบบนี้จึงนับว่าเป็นการเรียนรู้แบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง

3. สามารถช่วยนักเรียนที่มีภาระงานมาก นักเรียนบางคนมีภาระที่ต้องทำหลายอย่าง บางคนเรียนหนัก เป็นนักกีฬา หรือทำกิจกรรมต่างๆ โดยเนื้อหาความรู้หลักๆ จะเรียนรู้ผ่านวิดีโอที่ค้น ออนไลน์ซึ่งสามารถเรียนล่วงหน้าหรือย้อนหลังได้ จึงช่วยให้สามารถเรียนเนื้อหาสำคัญได้เมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

4. ช่วยการเรียนรู้ของเด็กที่เรียนไม่เก่ง ในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ครูจะมีเวลาในการจัดกิจกรรมมากขึ้นทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาให้สำคัญไปยิ่งเด็กอ่อนที่ต้องการความช่วยเหลือมากยิ่งขึ้น

5. ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมีมากขึ้นในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ครูใช้เวลาพูดคุยกับนักเรียน ตอบคำถามร่วมทำงานกับกลุ่มย่อย และนำทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น ในขณะที่นักเรียนก็ร่วมทำงานด้วยกัน ท้าหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ จึงทำให้ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมีมากขึ้น

6. เป็นการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนในแต่ละชั้นเรียนมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย มีทั้งเด็กที่เก่งมาก เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านทำให้ครูสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้สอดคล้องกับความแตกต่างและเป็นรายบุคคลได้

7. นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีครูคอยดูแลช่วยเหลือ และนำทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งมีการประเมินที่หลากหลาย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความถนัดและศักยภาพของนักเรียน จึงช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

8. ช่วยแก้ปัญหาเมื่อครูขาดสอน ในกรณีที่ครูมีความจำเป็นไม่สามารถเข้าสอนได้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งครูสามารถบันทึกวิดีโอที่ค้นไว้ล่วงหน้าสำหรับให้นักเรียนเรียนรู้ หรือสำหรับครูที่

สอนแทนใช้ได้ วิธีนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนอย่างต่อเนื่องตามตารางที่จัดไว้ และไม่ต้องมาสอนซ้ำภายหลัง

9. ช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูและนักเรียน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21

10. ช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการจัดการศึกษา ในการนำเนื้อหาไปใช้ในการทำวิทัศน์ และนำไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต เป็นการเปิดเผยเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้สาธารณชนได้ทราบ สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพการเรียนการสอนให้ผู้ปกครองทราบ

ข้อจำกัดของการจัดการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ในการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมาใช้ในบริบทของประเทศไทย นั้น ควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ (รุ่งนภา นุตรววงศ์, 2557; สุพัตรา อุตมั่ง, 2558) ดังต่อไปนี้

1. ความพร้อมของสถานศึกษาโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารหรือชนบทที่ขาดงบประมาณในการพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้ครูอาจไม่สามารถผลิตสื่อการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีได้

2. ความพร้อมของนักเรียน การที่นักเรียนต้องรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองที่บ้านนั้น การมีวินัยและวุฒิภาวะที่เพียงพอเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องคำนึงถึง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนด้วยว่าสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เช่น บ้านมีคอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้หรือไม่ เป็นต้น

3. ความพร้อมของครูทางด้านเทคโนโลยีพอที่จะสามารถผลิตสื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูบางคนอาจมีความชำนาญแต่ไม่ให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ด้านนี้

4. สื่อวิทัศน์อาจใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับการสอนบางเรื่องแต่อาจจะไม่ได้ผลสำหรับการสอนบางเรื่อง ความรู้บางอย่างนักเรียนต้องค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง บางเรื่องครูต้องสอนโดยตรง ดังนั้นวิทัศน์จึงไม่ใช่สูตรสำเร็จสำหรับการสอนทุกเรื่อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาในสิ่งเหล่านี้อย่างรอบคอบ เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

จากข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบกลับด้านห้องเรียนที่กล่าวมาในข้างต้น เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ได้ทำการสรุปและนำเสนอเป็นรูปแบบของตารางเปรียบเทียบดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

ข้อดี	ข้อจำกัด
1. เหมาะสำหรับนักเรียนยุคปัจจุบัน 2. นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้แท้จริง 3. สามารถช่วยนักเรียนที่มีภาระงานมากได้ 4. ช่วยการเรียนรู้ของเด็กที่เรียนไม่เก่ง 5. ช่วยเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างนักเรียนด้วยกันและครูมากขึ้น 6. ครูสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้สอดคล้องกับความแตกต่างและเป็นรายบุคคลได้ 7. ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ตามความถนัดและศักยภาพได้ดีขึ้น 8. ช่วยในการแก้ปัญหาเมื่อครูมีความจำเป็นต้องขาดสอนได้ 9. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูและนักเรียน 10. ช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการจัดการศึกษา	1. โรงเรียนต้องมีความพร้อมทั้งด้านงบประมาณและเทคโนโลยี 2. นักเรียนต้องมีวุฒิภาวะ ความรับผิดชอบ และมีวินัยในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. นักเรียนและผู้ปกครองต้องมีความพร้อมทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ 4. ครูต้องมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีที่ดีสำหรับผลิตสื่อการเรียนรู้ 5. สื่อที่เป็นวีดิทัศน์อาจไม่มีประสิทธิภาพในการสอนบางเนื้อหา

การนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมาใช้ในวิชาพลศึกษา

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยตนเอง โดยอาศัยกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกม กีฬาเป็นสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการในการออกกำลังกายของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้มีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์เป็นสำคัญ (เจริญ กระบวนรัตน์, 2558; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) และมีส่วนสำคัญต่อการกระตุ้นและพัฒนาปฏิกิริยาการเรียนรู้และสั่งการของสมองโดยตรงซึ่งมีผลต่อการพัฒนาสติปัญญาของนักเรียน (เจริญ กระบวนรัตน์, 2558) ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ดีและถูกต้อง และทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงจำเป็นต้องดำเนินการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (เจริญ กระบวนรัตน์, 2558; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561)

ดังนั้นครูพลศึกษาจึงเป็นผู้ที่บทบาทสำคัญในการดำเนินการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาปรับใช้ในวิชาพลศึกษาได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในชั้นเรียนมากกว่าการรับฟังการบรรยายของครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้

ในส่วนที่เป็นเนื้อหา ทฤษฎี หลักการปฏิบัติ เช่น ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับกีฬา กติกาการแข่งขัน กีฬา ขั้นตอนการปฏิบัติทักษะต่างๆ เป็นต้น ในการนำรูปแบบห้องเรียนกลับด้าน มาใช้ทำให้สามารถ ช่วยลดเวลาในบางส่วนลงไปได้ และยังช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เข้าใจมากขึ้นจากการได้เห็น ภาพเคลื่อนไหวในการปฏิบัติที่ชัดเจน และสามารถดูซ้ำๆ ได้หลายครั้งซึ่งสอดคล้องกับ Bergmann & Sams (2012) ที่ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านในวิชาพลศึกษาว่า ครูและ นักเรียนชอบมากที่สุด เพราะทำให้นักเรียนมีเวลาในการฝึกปฏิบัติมากขึ้น และครูสามารถทำหน้าที่ เป็นผู้ฝึกสอน (Coach) ให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ ห้องเรียนกลับด้านสำหรับวิชาพลศึกษา (กิตติชัย สุชาลีโนบล, 2558; สุพัตรา อุตมั่ง, 2558; สุดเฉลิม ศัสตราพฤกษ์, 2560; Bergmann & Sams, 2012) มีดังต่อไปนี้

1. จัดเตรียมเนื้อหาที่จะทำการสอน เป็นการวางแผนในการจัดเตรียมเนื้อหา ความรู้ต่างๆ ที่จะสอนเช่นเดียวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยนำความรู้ที่เตรียมไว้จากเดิมที่ใช้ในการสอน โดยการบรรยาย อธิบายและสาธิตโดยตรงจากครูผู้สอน มาวิเคราะห์เนื้อหาที่สำคัญเพื่อนำมาใช้ ในการจัดทำวีดิทัศน์ หรือนำมาใช้ในการสืบค้นจากแหล่งการเรียนรู้บนอินเทอร์เน็ตที่มีผู้อื่นจัดทำ ไว้แล้ว ในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านนั้นครูยังคงต้องเตรียมการจัดการเรียนรู้เช่นเดิม แต่ต้องใช้เวลามากขึ้นเล็กน้อย ในการที่ครูจะต้องเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ก่อนว่าข้อมูลเหล่านั้นมีความถูกต้อง และมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะสามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนในระหว่างทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

2. จัดหาแหล่งข้อมูลวีดิทัศน์หรือทำวีดิทัศน์สำหรับการสอน สำหรับขั้นตอนนี้ครูพลศึกษา สามารถเลือกวิธีการปฏิบัติได้ 2 แนวทางคือ 1) ใช้วีดิทัศน์ของผู้อื่นที่จัดทำไว้แล้ว 2) จัดทำวีดิทัศน์ ของตนเองขึ้นใหม่ ซึ่งในการเลือกใช้วิธีการใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านเทคโนโลยีของแต่ละบุคคล ความพร้อมของอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการจัดทำวีดิทัศน์ สำหรับผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญ ในการใช้เทคโนโลยีผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่าให้เริ่มจากการใช้วีดิทัศน์ของผู้อื่นก่อน ซึ่งปัจจุบันวีดิทัศน์ ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา และกีฬามีมากมาย ซึ่งแหล่งข้อมูลเหล่านั้นปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยแหล่งข้อมูลที่ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยและสามารถเข้าถึงง่าย เช่น YouTube Facebook เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีแหล่งข้อมูลทางด้านพลศึกษาโดยเฉพาะ ได้แก่ www.pecentral.org www.peuniverse.com เป็นต้น แต่ยังมีข้อจำกัดบางประการในการใช้วิธีการดังกล่าวคือ วีดิทัศน์ อาจไม่ตรงกับแผนการสอนที่เตรียมไว้หรือตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงควรจัดทำวีดิทัศน์ด้วยตนเอง ซึ่งเหตุผลประการหนึ่งคือนักเรียนจะได้ไม่เกิดความรู้สึกแปลก ที่ได้เรียนกับคนแปลกหน้า

การผลิตวีดิทัศน์สำหรับใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนในปัจจุบันสามารถผลิตได้ง่ายขึ้น และใช้งบประมาณไม่มากเหมือนดังเช่นในอดีต โดยใช้อุปกรณ์ที่มีใช้อยู่แล้วในชีวิตประจำวัน เช่น โทรศัพท์มือถือที่สามารถบันทึกวีดิทัศน์ได้ หรือคอมพิวเตอร์ประกอบกับโปรแกรมสำเร็จรูปหรือ แอปพลิเคชันต่าง ๆ สำหรับใช้ในการจัดทำและตัดต่อวีดิทัศน์ เช่น โปรแกรมสำเร็จรูปกลุ่มที่เรียกว่า Screen casting ที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ที่มีกล้อง และไมโครโฟน เครื่องมือที่จำเป็นอีกชิ้นคือปากกาสำหรับเขียนจอคอมพิวเตอร์ (USB pen tablet) ซึ่งมีให้เลือกหลายราคาทั้งนี้สามารถเลือกใช้

ชนิดที่ราคาถูกประมาณ 2,000 บาท และอาจซื้อไมโครโฟนมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพของเสียงที่บันทึกในวิดีโอ ซึ่งมีทั้งชนิดราคาถูก และราคาแพงแต่คุณภาพเสียงดี ให้เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

การทิวทัศน์ต้องมีการวางแผนบทเรียนเป็นอย่างดี แล้วจึงถ่ายทำตามด้วยการตัดต่อ แก้ไข แล้วจึงนำวีดิทัศน์นั้นออกเผยแพร่ให้นักเรียนเข้าสู่ โดยอาจทำการอัปโหลดขึ้นเว็บไซต์ YouTube หรืออาจต้องบันทึกลงแผ่นวีดิทัศน์แจกนักเรียนที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตที่บ้าน และสำคัญที่สุดคือ วีดิทัศน์ต้องไม่ยาวมาก คือควรยาวเพียง 10 - 15 นาทีเท่านั้น สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาและมัธยมต้น ทั้งนี้อาจเพิ่มหรือลดความยาวลงได้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ และความพร้อมของนักเรียน

3. อธิบายขั้นตอนและชี้แจงวิธีการเรียนตามแนวความคิดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ครูจะต้องอธิบายและทำการชี้แจงแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ให้นักเรียนมีความเข้าใจในแนวคิดอย่างชัดเจนเสียก่อน เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดได้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างไร โดยให้นักเรียนดูวีดิทัศน์เพียงอย่างเดียว แต่แท้ที่จริงแล้ววีดิทัศน์เป็นเพียงแค่สื่อสำหรับใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาบทบรรยายของครูเท่านั้น รวมทั้งต้องทำการชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจให้ชัดเจนถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้ และเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ระหว่างครูและ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

4. จัดกิจกรรมในชั้นเรียนเน้นให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางกายให้มากที่สุด ในการจัดการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาต้องพยายามให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยทั่วไปแล้วการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยจะจัดชั่วโมงเรียนเป็นคาบเรียน ๑ ละ 50 นาที ตามธรรมชาติของวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นวิชาที่เน้นการทักษะปฏิบัติซึ่งมีความแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ซึ่งขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบเดิมนั้นสามารถแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อมของร่างกายและจิตใจ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ขั้นตอนที่ 2 -ขั้นสร้างความรู้ความเข้าใจหรืออธิบายและสาธิตทักษะที่จะปฏิบัติ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรือปฏิบัติทักษะจริง ใช้เวลาประมาณ 30-35 นาที ในบางครั้งขั้นนี้ครูผู้สอนอาจแยกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ๆ คือ ขั้นการฝึกหัดทักษะ และขั้นของการนำทักษะไปใช้ก็ได้ และ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุปการเรียนรู้และสรุปปฏิบัติ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561)

ในการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบกลับด้านมาปรับใช้ในวิชาพลศึกษา ผู้เขียนมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบห้องเรียนกลับด้าน สามารถแบ่งขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อมและซักถามข้อสงสัยจาก VDO ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ขั้นตอนที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรือปฏิบัติทักษะจริง ใช้เวลาประมาณ 35-40 นาที และขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุปการเรียนรู้และสรุปปฏิบัติ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

ดังนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบขั้นตอนและเวลาที่ใช้ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมกับแบบห้องเรียนกลับด้าน (ตารางที่ 2) สังเกตได้ว่าครูสามารถลดขั้นตอนและเวลาส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ลงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนการอธิบายและสาธิตในชั้นเรียนโดยใช้การมอบ

หมายให้นักเรียนไปศึกษาจากวิดีโอที่ค้นมาจากบ้านก่อนแทน ทำให้ครูและนักเรียนมีเวลาสำหรับการฝึกหัดทักษะ และปฏิบัติกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น เมื่อมีเวลาในฝึกปฏิบัติมากขึ้น นั้นหมายถึงนักเรียนจะมีโอกาสในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้นเช่นกัน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มเวลา การปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การช่วยในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในด้านต่าง ๆ และนำไปสู่การทำให้นักเรียนมีความสุขภาพที่ดี

นอกจากนี้การที่นักเรียนได้มีโอกาสดูวิดีโอที่ค้นในการปฏิบัติทักษะมาก่อนการเรียนในห้องเรียนนั้น เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และนักเรียนยังสามารถทำการฝึกหัดทักษะที่ได้ดูจากวิดีโอได้ก่อนจากนอกห้องเรียน ทำให้เมื่อมาเรียนในชั่วโมงเรียน จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และเมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีแล้ว จะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความรัก และชอบในการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา จนนำไปสู่พฤติกรรมการออกกำลังกายตลอดชีวิต ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการใช้เวลาในชั้นเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมและแบบห้องเรียนกลับด้านในเวลา 1 คาบเรียน (50 นาที)

แบบเดิม		แบบห้องเรียนกลับด้าน	
ขั้นตอน	เวลา	ขั้นตอน	เวลา
เตรียมความพร้อม	5-10 นาที	เตรียมความพร้อม และซักถามข้อสงสัย จาก VDO	5-10 นาที
อธิบายและสาธิต	5-10 นาที	ฝึกปฏิบัติทักษะจริง	35-40 นาที
ฝึกปฏิบัติทักษะจริง	30-35 นาที		
สรุป	5-10 นาที	สรุป	5-10 นาที

ในส่วนของผู้ครูก็สามารถทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน คอยอำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไขเพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถได้ตามศักยภาพของตนเองได้มากยิ่งขึ้น (สุพัตรา อุดมัง, 2558) นอกจากนั้นครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกันเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นอื่นๆ ในชีวิตประจำวันเข้าไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเล่น เกม การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาได้

5. จัดหาวิธีการประเมินที่เหมาะสม ในการประเมินการเรียนรู้ควรเน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) มีการประเมินการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ โดยครูคอยดูแลและให้คำแนะนำเป็นรายบุคคล เน้นการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ของนักเรียนทุกคนโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน การซักถามปัญหา แบบทดสอบ และแบบวัดเจตคติต่าง ๆ และนำข้อมูลเหล่านั้น มาพิจารณาในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียน ครูอาจต้องขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนทางหนึ่ง รวมทั้ง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบต่างๆ เข้ามาช่วยในการประเมินการเรียนรู้ต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมทางกายของนักเรียนนอกชั้นเรียนโดยแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพที่มีอยู่ในโทรศัพท์มือถือเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด

6. ครูพลศึกษาควรมีการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำข้อมูลจากการประเมินนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดปัญหาการวิจัย เพื่อเป็นหลักฐานในการหาแนวทางพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนต่อไป

สรุป

การจัดการเรียนรู้แบบขั้นเรียนกลับด้าน เป็นนวัตกรรมทางด้านการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยน ช่วงเวลาของการสอนเนื้อหาที่ครูผู้สอนใช้ในการบรรยาย เป็นช่วงเวลาที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นในชั้นเรียน โดยอาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ สมัยใหม่ ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของ นักเรียนหรือนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง อีกทั้งยังเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ใน วิชาพลศึกษาได้ เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และมี เวลาเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยตนเองในชั้นเรียนเมื่อเทียบกับการสอนแบบเดิม อีกทั้งการที่นักเรียนได้ดูวิดีโอที่ตนเองทำได้นั้นยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกหัดและเรียนรู้ในการปฏิบัติทักษะ ได้มากขึ้น และทำให้สามารถเรียนรู้ได้ทักษะได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากขึ้น และครูสามารถ ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน ที่คอยอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูพลศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน โดยพยายามใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เข้ามาช่วยเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และยกระดับวิชาชีพพลศึกษาให้มีความก้าวหน้าและเข้มแข็งและ นำไปสู่การพัฒนานักเรียนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สมบูรณ์ในทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของปรัชญา วิชาพลศึกษาต่อไป

รายการอ้างอิง

- กวีภัทร ฉาวชาวนา และปรกรณ์ ประจันบาน. (2559). การพัฒนาตัวชี้วัดทักษะการจัดการห้องเรียน
ในศตวรรษที่ 21 ของครู. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 18(4), 197-209.
- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2558). ห้องเรียนกลับด้าน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์, 50, 115-128.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2558). กิจกรรมการเคลื่อนไหวกับการพัฒนาการเรียนรู้. วารสารสุขศึกษา
พลศึกษา และสันทนาการ, 41(2), 5-15.
- รุ่งนภา นุตราวาศ. (2557). แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip Your Classroom). วารสารวิชาการ,
17(1), 2-13.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมิน
ผลทางการพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับทาง. กรุงเทพมหานคร: เอส อาร์ พรินติ้ง
แมสโปรดักส์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุดเฉลิม ศัสตราฤกษ์. (2560). การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับด้าน
เพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์, 28(1), 100-108.
- สุพัตรา อุดมิ่ง. (2558). แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน : ภาพฝันที่เป็นจริงในวิชาภาษาไทย. วารสาร
วิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 16(1), 51-58.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2556). ห้องเรียนกลับทาง: ห้องเรียนมิติใหม่ในศตวรรษที่ 21. เอกสารประกอบ
การนำเสนอ ในการประชุมผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม
ศึกษาแพร่เขต 2,แพร่.
- Bergmann, J., & Sams, A. (2012). Flip your classroom: Reach every student in every
class every day. Eugene, OR: International Society for Technology in Education.
- Bishop, J. L., & Verleger, M. A. (2013). The flipped classroom: A survey of the research.
Paper presented at the ASEE National Conference Proceedings, Atlanta, GA.
- Gilboy, M. B., Heinerichs, S., & Pazzaglia, G. (2015). Enhancing student engagement
using the flipped classroom. Journal of nutrition education and behavior,
47(1), 109-114.
- Mitchell, S., & Walton-Fisette, J. (2016). The Essentials of Teaching Physical Education:
Curriculum, Instruction, and Assessment. Champaign, IL: Human Kinetics.
- University of Washington. (2017). Flipping the classroom. Retrieved June 1, 2017
from [http://www.washington.edu/teaching/teaching-resources/engaging-students
-in-learning/flipping-the-classroom/](http://www.washington.edu/teaching/teaching-resources/engaging-students-in-learning/flipping-the-classroom/)